

mange Punkter af stor økonomisk Betydning ved et Fællesskab mellem Institutet og det store Hospital, paa hvis Grund det var til Huse. Hertil kommer endvidere, at den private Godgørenhed, som har ydet overordentlig meget til fattige Patienter, i Længden er bleven træt.

De danske Patienter, som søge Kliniken, ere i overvejende Grad saa fattige, at de intet kunne betale, eller i hvert Fald kun meget lidt. Bestyrelsen har derfor været nødt til at give Moderation i Betalingen eller helt gratis Behandling til et meget stort Antal Patienter; paa denne Maade er der saaledes i Aaret 1900 ydet fri Behandling i saa stort Omfang, at, hvis Behandlingen skulde have været betalt efter den almindelige Takst, vilde Beløbet blive 42,000 Kr. (se i det hele den hosfølgende Oversigt over Patienternes Betalingsvilkaar m. v.). Efter at den ovennævnte fra Fællesskabet med Kommunehospitalet hidrørende store Fordel er bortfalden, vil Institutet nu, for at kunne eksistere, blive nødt til at ophøre med at give Moderation eller gratis Behandling, saafremt ikke Staten træder til.

Foruden til Kliniken har Institutet betydelige Udgifter til Laboratoriet; disse have hidtil hovedsagelig kunnet dækkes ved Indtægterne af Behandlingen af mere velhavende Patienter, særlig af Udlændinge, som betale ca. $\frac{1}{3}$ højere Pris end danske. Af Udlændinge er der for Tiden ca. 40. Driften af Laboratoriet har i de sidste 2 Aar kostet ca. 15,000 Kr. aarlig, og Bestyrelsen mener af Hensyn til den videnskabelige og tillige nationale Betydning, som dets Arbejde har, ikke at kunne indskrænke dets Drift til Fordel for gratis Behandling af flere fattige Patienter.

Som bekendt er Læren om og Arbejdet med Lysets Anvendelse i Medicinen udgaaet fra Danmark, og „Finsens medicinske Lysinstitut“ danner Centrum for denne Bevægelse, som nu er naaet over hele Verden og anerkendt overalt, og der bør stræbes efter, at det danske Lysinstitut saa længe som muligt kan holde sig som et saadant Centrum, hvortil Læger fra alle Lande maa søge, og hvorfra der kan udgaa ny Arbejder og ny Impulser, men dette er kun muligt, naar der Haand i Haand med det praktiske Lægearbejde gaar et videnskabeligt Laboratoriumsarbejde. For at Lysbehandlingsens Goder, samtidig med, at de videnskabelige Formaal ikke forsømmes, skulle kunne komme den dertil trængende Del af den ubemidlede Befolkning til gode, er det altsaa, at Bestyrelsen anholder om, at Staten vil træde hjælpende til paa dette Punkt.

Med Hensyn til Statens hidtidige Stilling til Lysinstitutet skal man bringe i Erindring, at der ved Finansloven for Finansaaret 1899—1900 under § 27 III. 9. tilstodes Institutet et rentefrit Laan af 240,000 Kr. (jfr. Rigsdagstidende 1898—99 Tillæg A. Sp. 1693 ff.); sigtende til at sætte Institutet i Stand til at erhverve og indrette den særlige Ejendom, i hvilken det nu har sin Virksomhed. I Andragendet har Institutet — foruden om det ommeldte Tilskud — endvidere anholdt om et yderligere rentefrit Laan af 125,000 Kr., væsentligst for dermed at dække den Institutet ved det ommeldte Anlæg paadragne Gæld til nogle af Bestyrelsens Medlemmer. Medens Regeringen nu maa nære Betænkighed ved at søge den saaledes paadragne Merudgift refunderet af Statskassen, maa man derimod formene, at der er god Føje til gennem et aarligt Tilskud af Statskassen at søge betrygget, at Institutet ogsaa kan komme den ubemidlede Del af Befolkningen til gode, og idet det formenes, at et saadant Tilskud passende vil kunne bestemmes til det ansøgte Beløb af 25,000 Kr. aarlig, skal man anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1902—03 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 26 III. Nyt Nummer:

Tilskud til Finsens medicinske Lysinstitut til Ydelse af helt eller delvis fri Kur til ubemidlede Patienter.... . 25,000 Kr.

ALBERTI.

Friis.